

Magyar Munkáspárt

1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51/A. szám
(06 1) 780 8306, info@munkaspart.hu

Képviseli:

DR. SMIDELIK Péter Árpád ügyvéd,

Alkotmánybíróság

1015 Budapest,
Donáti utca 35-45.

A Fővárosi Törvényszék útján elektronikusan és postai úton is.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 64.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON.....	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2021 AUG 27.
PÉLDÁNY:.....	IV:.....
MELLÉKLET:.....	KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:.....	

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
IV/ 03376 - 1 / 2021	
Érkezett:	2021 SZEPTEMBER 16.
Melléklet:	

Tisztelt Alkotmánybíróság !

Alulírott

Magyar Munkáspárt (képviseli: dr. Thürmer Gyula elnök önállóan) 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51/A. székhelyszám alatti **Kérelmező**

– a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm **SMIDELIK Ügyvédi Iroda**

képviselésében **DR. SMIDELIK Péter Árpád** ügyvéd útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban röviden: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint az Abtv. 27. §-a szerinti

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő:

I.

Kérjük, a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg,

- 1) a Fővárosi Törvényszék 2019. június 21. napján meghozott **23.P.21.613/2018/90.** számú ítélete;
- 2) a Fővárosi Ítéltábla 2020. január 29. napján meghozott **7.Pf.21.078/2019./7.** számú ítélete;
- 3) a **Kúria** 2021. május 26. napján meghozott és 2021. július 12-én átvett **Pfv.I.20.673/2021.11.** számú „**ítélete**” az elsőfokú és a II. fokú ítéletre is kiható hatállyal -, **bírói döntés(ek)**;
- 4) a fenti 1)-3) pontok szerinti ítéletek alapját képező **1990. évi LXXIII. törvény**
alaptörvény-ellenes(ek),
- 5.) és az 1) - 3) pontok szerinti ítéleteket,
- 6.) az 1990. évi LXXIII. törvényt semmisítse meg,
- 7.) másodlagosan pedig - a 6.) szerinti megsemmisítés mellőzése esetén - a jelen perben való alkalmazhatóságát zárja ki

II.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés(ek), bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

a Kúria 2021. május 26. napján meghozott és 2021. július 12-én átvett Pfv.I.20.673/2021.11. számú ítélete

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

2.1. I. cikk

- (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.
- (2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.
- (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható
- (4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

2.2. VIII. cikk

- (3) Pártok az egyesülési jog alapján szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek. A pártok közreműködnek a nép akaratának kialakításában és kinyilvánításában.
- (4) A pártok működésének és gazdálkodásának részletes szabályait sarkalatos törvény határozza meg.

2.3. XIII. cikk

- (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.

2.4. XV. cikk

A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

2.5. XXIV. cikk

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

2.6. XXVIII. cikk

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

3. Az Alkotmányjogi panasz befogadhatóságnak Abtv.-ben foglalt kritériumainak való megfeleltetés

3.1. Formai kritériumok:

- 3.1.1. Abtv. 51. § (2) szerint Dr. Smidelik Péter ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja [redacted] ügyvédi meghatalmazás eredetben – a Fővárosi Törvényszék útján küldendően - csatolva;
- 3.1.2. Abtv. 30. § (1) bekezdés szerint a „ítéletet” a kérelmezők jogi képviselője 2021. 06. 29-én vette át.
- 3.1.3. Az Ab. panasz megfelel az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt, az indítványokkal szemben támasztott formai követelményeknek, mivel:
 - 3.1.3.1. A támadott bírói döntések az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó részére további jogorvoslati lehetőség nincs;

- 3.1.3.2. Indítványozó megjelölte az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit (Panasz I. rész 1.1. -1.4. pont, 2.1.-2.6. pont);
- 3.1.3.3. Indítványozók megjelölték a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság **Pfv.I.20.673/2021.11.** számú „**ítéletét**”;
- 3.1.3.4. Az Alaptörvény ellenességre vonatkozó okfejtést az 5. pontban foglaltak tartalmazzák;
- 3.1.3.5. Indítványozók kifejezett kérelme a Fővárosi Törvényszék 2019. június 21. napján meghozott **23.P.21.613/2018/90.** számú **ítélete**, a Fővárosi Ítéltábla 2020. január 29. napján meghozott **7. Pf. 21.078/2019./7.** számú **ítélete**, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság **Pfv.I.20.673/2021.11.** számú „**ítélete**” és az **1990. évi LXXIII. törvény** alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére, illetve az **1990. évi LXXIII. törvény** jelen alapeljárásban való alkalmazásának kizártságára lett előterjesztve;
- 3.1.3.6. Az Abtv. 27. §-a szerinti érintettségét az indítványozónak a támadott ítéletekben megjelölt felperesi személlyel azonos volta igazolja;
- 3.1.3.7. Az Abtv. 27. §-a szerinti bírósági támadott döntés a bírósági eljárás jogalapját eldöntő, befejező egyéb döntés.
- 3.1.3.8. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt:
- 3.1.3.8.1. bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy
- 3.1.2.8.2. alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

(i) Bár a 3.1.3.8.1 - 3.1.3.8.2 pont szerinti két követelmény vagylagos, jelen ügy befogadását mindkét kritérium alátámasztja. A jelen alkotmányjogi panasz ugyanis annak vizsgálatára irányul, hogy az eljáró bíróság(ok) a támadott döntésével olyan jogértelmezést fogadtak-e el, illetve e jogértelmezés alapján olyan döntést hoztak-e, amellyel az indítványozónak – jelen eljárásban panaszos –, az Alaptörvény fent megjelölt cikkelyeit, illetve abban foglalt alapjogait alaptörvény-ellenesen (I. cikk szerinti integritást, a VIII. cikk szerinti pártkénti és működési önazonosságot, a XIII. cikkben előírt tulajdonhoz, a XV. cikk (1) bekezdés szerinti törvény előtti egyenlőséget és jogképességet, a XXIV. cikk tisztességes eljáráshoz, és a döntések valós indokolásához való jogot, a XXVIII. cikk szerinti nyilvános tárgyaláshoz való alapjog) korlátozták-e, amelyre az indítványozói álláspont szerinti válasz az, hogy igen.

4. *A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):*

(ii) Az Abtv. 27. § szerinti érintettségét az indítványozónak a támadott ítéletekben megjelölt személlyel azonos volta legitimálja, amely a bírósági nyilvántartásba bejegyzett névváltozásokat kivéve azonos az 1956-ban megalakult és azóta jogfolytonosan működő Magyar Szocialista Munkáspárttal (MSZMP), s a peres eljárás megindításában a pertárgy szerinti ingatlanok eredeti tulajdonjogi bejegyzés szerinti kizárólagos tulajdonosaként közvetlenül érintett személy.

4.1. **A jelen panaszeljárással támadott Kúria ítélet által megállapított tényállás**

(iii) A bíróságok által rögzített irányadó tényállás szerint

- [1] A Budapest V. kerület Akadémia u. 15. szám alatt lévő - a 2008. évi telekösszevonást követően 2559 m² alapterületűre növekedett nagyságú - **24684** helyrajzi számú ingatlan az I. rendű alperes a tulajdonosa, az ingatlant a IV. rendű alperest megillető jelzálogjog, továbbá az V. rendű alperest megillető vezetékgog terheli.
- [2] A perbeli ingatlan korábban a Magyar Szocialista Munkáspárt (MSZMP) tulajdona volt. Az MSZMP 1989. október 6-i kongresszusán elhatározta, hogy párttá alakul, majd Magyar Szocialista Pártként kérte a nyilvántartásba vételét. A III. rendű alperes 1991 novemberében kérelmet nyújtott be a földhivatalhoz a névváltozás átvezetése iránt.

A kérelemhez mellékelte október 6-i nyilatkozatában kijelentette, hogy ő az ingatlan tulajdonosa, míg az október 7-i nyilatkozatában azt rögzítette, hogy vagyoni kérdésekben ő az MSZMP elismert és teljes körű jogutódja. A földhivatalhoz intézett 1993. február 10-én kelt levelében bejelentette, hogy az országgyűlés az 1993. évi IV. törvény megalkotásával

elfogadta a Magyar Szocialista Párt vagyonelszámolását, így a névváltozás átvezetésének nincsen további akadálya. A földhivatal az 1993. április 21-én kelt, 94733/1990. számú határozatával jogutódlás címén bejegyezte a III. rendű alperes tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba.

- [3] A II. rendű alperes jogelődjének minősülő [REDACTED] és a III. rendű alperes a Fővárosi Bíróságon 8.P.26.771/1992. számon folyamatban lévő perben 1993. március 26-án egyezségeket kötött, amelyben megállapodtak abban, hogy a perbeli ingatlan adásvétel jogcímén a [REDACTED] tulajdonában áll. A felek egyezségét a bíróság 7. sorszámú jogerős végzésével jóváhagyta. A jóváhagyott egyezség alapján a [REDACTED] 1993. április 27-én benyújtott kérelmében kérte a földhivataltól a tulajdonjogának az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzését és ugyanezen a napon az ingatlan 5704/10000 hányadát eladta az I. rendű alperesnek, amelynek az akkori neve [REDACTED] volt.
- [4] A [REDACTED] 1993. október 1-i hatállyal átalakult korlátolt felelősségű társasággá - amely ugyancsak a II. rendű alperes jogelődjének minősül - majd az 1995. június 30-i adásvételi szerződéssel az ingatlan további 4296/10000 tulajdoni hányadát átruházta az I. rendű alperesre. A szerződések alapján az I. rendű alperes tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték.
- [5] A felperes 1989. november 8-án kérte a nyilvántartásba vételét Magyar Szocialista Munkáspárt néven, a Fővárosi Bíróság 1990. január 2-án kelt végzésével foganatosította a nyilvántartásba vételt. A felperes a Fővárosi Bíróságon 5.P.22.798/1990. számon pert indított, amelyben - egyebek mellett - kérte annak a megállapítását, hogy az MSZMP 1989. október 6-án meglévő vagyona 50-50%-os arányban oszlik meg közte és a Magyar Szocialista Párt között és kérte a Magyar Szocialista Párt kötelezését a vagyon 50%-ának a kiadására. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A Legfelsőbb Bíróság, mint másodfokú bíróság Pf.I.20.811/1990/2. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A határozata indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, miszerint nem nyert bizonyítást, hogy a felperes az MSZMP jogutódja lenne.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [7] A felperes keresetében kérte annak a megállapítását, hogy a III. rendű alperes tulajdonjoga bejegyzésének alapjául szolgáló okiratok, valamint a névváltozás átvezetése iránt a földhivatalhoz benyújtott kérelmek semmissek. Kérte annak a megállapítását is, hogy a III. rendű alperes tulajdonjoga bejegyzését elrendelő földhivatali határozat szintén semmis, mert jogutódlás címén a III. rendű alperes nem szerezhette tulajdonjogot a perbeli ingatlanban. A semmisség jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítását és tulajdonjoga visszajegyzését kérte a perbeli ingatlan 1/1 hányadára azzal, hogy a bíróság a IV. rendű alperes jelzálogjogát törölje, továbbá, hogy ennek a tülésére kötelezze az alpereseket.
- [8] A felperes előadta, hogy az ingatlan tulajdonosaként eredetileg bejegyzett MSZMP nem szűnt meg, hanem az ő pártjának keretein belül változatlanul tovább működött. Ezt bizonyítja szerinte az 1990. január 2-i nyilvántartásba vétel. Utalt rá, hogy a párt nevének a megváltoztatására csak 1993-ban, majd 2005-ben és 2013-ban került sor, ezért a III. rendű alperes nem tekinthető az MSZMP jogutódjának, így annak idején törvénysértően jegyezték be a tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba.
- [9] Az I. rendű alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a korabeli jogszabályi háttér arra utal, hogy a jogalkotó a III. rendű alperest tekintette az MSZMP jogutódjának. Hangsúlyozta, hogy a telekösszevonás után létrejött ingatlan egészére a felperes még akkor sem tarthatna igényt, ha valóban állítaná, hogy az ingatlan az ő, illetve a jogelődjének a tulajdona. Előadta, hogy az ingatlan-nyilvántartásban bízva, ellenérték fejében szerzett az ingatlanon jogot, így jóhiszemű jogszerzőnek minősül, vele szemben a törlési per megindítására nyitva álló törvényi határidő eltelt.
- [10] A II. rendű alperes a keresetet elismerte.
- [11] A III. rendű alperes kérte a kereset elutasítását. Azzal védekezett, hogy a korábbi perben a bíróság már kimondta, hogy a felperes nem jogutódja az MSZMP-nek, ezért eredményesen nem léphet fel vele szemben vagyoni igényrel.

- [12] A IV. rendű alperes szintén kérte a kereset elutasítását. Kifejtette, hogy tartalmát tekintve a kereset törlési pernek minősül, amelynek nem állnak fenn a törvényi feltételei, mert a felperes soha nem volt tulajdonosa az ingatlannak, így nyilvántartott jog hiányában törlési per indítására nem jogosult. Szintén hangsúlyozta, hogy a felperes elmulasztotta a törlési per indítására nyitva álló 3 éves jogvesztő határidőt.

- [13] Az V. rendű alperes nem ellenezte a kereset teljesítését, amennyiben a változások a javára bejegyzett vezetékjogot és az ehhez kapcsolódó használati jogot nem érintik.

Az első- és másodfokú ítélet

- [14] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes megegyezik-e az egykori MSZMP-vel. Kiemelte, hogy a Legfelsőbb Bíróság Pf.I.20.811/1990/2. számú ítéletének indokolása szerint a Minisztertanács határozataiból kitűnően a III. rendű alperes az egykori MSZMP jogutódjaként tett lemondó nyilatkozatokat olyan vagyontárgyak kezelői jogáról, amelyek a párt működéséhez nem voltak feltétlenül szükségesek; az 1990. évi LXXIII. törvény pedig a szabad választásokat megelőző korszakhoz kötődő társadalmi szervezetek vagyon-elszámoltatásáról rendelkezve 1. §-ában az elszámolásra kötelezettek között a Magyar Szocialista Pártot, mint a Magyar Szocialista Munkáspárt jogutódját nevezte meg. Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a perbeli ingatlan az MSZMP vagyonába tartozott, erre nézve nem térhetett el a korábbi perben hozott érdemi döntéstől. Ennél fogva szerinte a felperest nem illeti meg tulajdonjog a perbeli ingatlanon. Utalt arra is, hogy a felperes a jelen ügyben nem hozott elő olyan új érveket, amelyekre a korábban folyamatban volt perben nem hivatkozott.

- [15] Az elsőfokú bíróság további okfejtése szerint a kereset azért sem vezetett eredményre, mert törlési per indítására nem jogosult személy által indított érvénytelenségi perben a jóhiszemű további jogszerző joga az ingatlan-nyilvántartásból nem törölhető.
- [16] Az elsőfokú bíróság rámutatott arra is, hogy a felperes a telekösszevonással érintett másik ingatlanban kapcsolatban nem tett olyan előadást, amely alátámasztaná az igényét, nem állította, hogy annak bármikor a tulajdonosa lett volna. Ennél fogva a perbeli ingatlan alapterületét megnövelő telekösszevonás arányában a keresete eleve megalapozatlan volt.
- [17] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy önmagában a megállapításra irányuló kereseti kérelmek elbírálása és az okiratok érvénytelenségének a megállapítása semmilyen módon nem szolgálja a felperes érdekeit az alperesekkel szemben, ezért a megállapítási kereset nem lehet megalapozott.
- [18] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta, azt részben, a IV. rendű alperest megillető perköltség vonatkozásában változtatta meg.
- [19] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság a releváns tényállást hiánytalanul felderítette, arra alapított érdemi döntésével a per főtárgya tekintetében maradéktalanul egyetértett.
- [20] A másodfokú bíróság rámutatott, hogy a felperes keresetében a III. rendű alperes tulajdonjoga bejegyzésének az érvénytelenségére hivatkozással a III. rendű alperes és a későbbi jogszerzők jogának a törlését, egyidejűleg az őt illető tulajdonjog bejegyzését kérte. A kereseti kérelem tartalma alapján az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy az általánosan használt jogi terminológia szerint ez a kereset törlési keresetnek minősül. Ebből következően a keresetet a törlési igényre vonatkozó jogszabályok alkalmazásával kell elbírálni.
- [21] A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a törlési igényre vonatkozó anyagi jogi szabályt a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:183. §-a tartalmazza, amely szerint az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés vagy feljegyzés törlésének a bejegyzés vagy feljegyzés alapjául szolgáló jogügylet érvénytelensége, vagy a bejegyzés utólagos helytelenné válása miatt van helye. E törvényi rendelkezéssel együtt a bejegyzés alapjául szolgáló jogügylet érvénytelenségére hivatkozással előterjesztett törlési igényre az lnytv. rendelkezéseit is alkalmazni kell, melynek a keresetlevél benyújtásakor hatályos 62. § (1) bekezdés aa) pontja szerint keresettel kérheti a bíróságtól a bejegyzés törlését és az eredeti állapot visszaállítását érvénytelenség címén az, akinek nyilvántartott jogát a bejegyzés sérti,

továbbá az ügyész.

- [22] A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy e szabály szerint az indíthat törlést eredményező keresetet, aki maga is rendelkezik, vagy rendelkezett az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett joggal. Ebből következően azt kellett vizsgálni, hogy a felperesnek van-e olyan joga, amely alapján törlési keresetet indíthat, amelyhez annak igazolása szükséges, hogy a felperes megegyezik-e az ingatlan-nyilvántartásba tulajdonosként bejegyzett társadalmi szervezettel, az MSZMP-vel.
- Ezt az azonosságot nem támasztják alá a rendszerváltozást követően megalkotott jogszabályok. A jogalkotó azzal a törvényi rendelkezéssel, hogy az elmúlt rendszerhez kötődő egyes társadalmi szervezetek vagyonelszámoltatásáról szóló 1990. évi LXXIII. törvény (a továbbiakban: vagyonelszámoltatási törvény) 1. §-ában a Magyar Szocialista Munkáspárt jogutódjaként a Magyar Szocialista Pártot kötelezte vagyonelszámolásra, egyértelműen kifejezésre juttatta, hogy a III. rendű alperest tekinti az MSZMP jogutódjának. Érvelése szerint ez a törvényi rendelkezés általános érvennyel határozta meg a III. rendű alperes jogállását.
- [23] Utalt arra is, hogy a vagyonelszámoltatási törvényt, illetve annak 1. §-át az Alkotmánybíróság is vizsgálta, és az 1154/B/1990. számú AB határozatában kifejtette, hogy a jogalkotó a törvény céljának megfelelően állapította meg az MSZP vagyonelszámoltatási kötelezettségét és kifejezetten, mint az MSZMP jogutódját kötelezte a vagyonelszámoltatásra, amit az MSZP maga is felvállalt azzal, hogy alapszabályában kifejezésre juttatta, miszerint az MSZMP jogutódja.
- [24] A másodfokú bíróság utalt arra is, hogy a Legfelsőbb Bíróságnak a korábbi perben meghozott határozata az előzőekben felhívott törvényi rendelkezésen alapul. Rámutatott, hogy a felperes nem jelölt meg olyan érvet, amely okot adna arra, hogy a jelen perben eljáró bíróságok más következtetést vonjanak le az MSZMP és a III. rendű alperes közötti jogutódlásra nézve, mint ahogy tette azt a Legfelsőbb Bíróság a korábbi perben. Szerinte ez azt is jelenti, hogy nem állapítható meg az, hogy a felperes azonos lenne az ingatlan-nyilvántartásban korábbi tulajdonosként feltüntetett MSZMP-vel. Azonosság hiányában a felperes nem rendelkezik olyan ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett joggal, amely törlési kereset indítására jogosítaná.
- [25] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a III. rendű alperes tulajdonjogának a bejegyzése alapjául szolgáló okiratok érvénytelenségének a megállapítására irányuló kereset azért alaptalan, mert nem állnak fenn a megállapítási kereset törvényi feltételei.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [26] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó határozat meghozatalát. Másodlagos kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatala utasítására irányult.
- [27] A felperes szerint a jogerős ítélet a másodfokú bíróság által hivatkozott jogszabályokban foglaltakkal ellentétes megállapításokat tartalmaz, a jogerős ítélet sérti a vagyonelszámoltatási törvény 1. §-át, és az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 3. § (4) bekezdését és 22. §-át. Az Alkotmánybíróság a hivatkozott határozatában csak vagyonelszámolási kötelezettséget állapított meg és nem mondta ki a III. rendű alperes jogutódi minőségét, a hatályos Etv. a jogutódlást, mint párt létrejöttének formáját eleve kizárta, és párt alapítását kizárólag magánszemélyek részére vagy jogfolytonossággal tette lehetővé.
- [28] Az I. és IV. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem hivatalból való elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy azt a felperes elkésztetten terjesztette elő. Az ügy érdemében az I. és IV. rendű alperes a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.
- [29] A II. rendű alperes a felülvizsgálati kérelemre akként nyilatkozott, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat nem vitatja, azt teljes körűen elismeri.

A Kúria döntése és jogi indokai

[30] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[31] A Kúriának elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a jelen ügy kiemelt jelentőségű-e a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 386/A. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra figyelemmel. Emiatt fennállnak-e a felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasításának a feltételei, mert a felperes nem az e perekre megállapított 30 napos határidő alatt nyújtotta be a felülvizsgálati kérelmét. A régi Pp. 386/B. §-a kifejezetten előírja, hogy a kiemelt jelentőségű ügyekben a bíróságnak rendelkeznie kell a soronkívüliség elrendeléséről. A régi Pp. XXVI. fejezetében található kiemelt jelentőségű perek esetében rendkívül fontos az, hogy a soronkívüliség elrendeléséről a felek is értesüljenek, hiszen a régi Pp. szabályai alapján az elrendelést követően a felek jogaiban és kötelességeiben is változások következnek be [386/A. (3) bekezdés, 386/H-K. §]. Az eljárás irataiból nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a feleket tájékoztatta volna arról, hogy a kiemelt jelentőségű perek szabályai szerint folytatja le az eljárást. Ennek következtében a Kúria - figyelemmel a bírói gyakorlatra is (Kúria Gfv.VII.30.352/2013/6.) - a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelmet határidőben benyújtottnak tekintette. A felperes keresetében a III. rendű alperes tulajdonjoga bejegyzésének az érvénytelenségére hivatkozással a III. rendű alperes és a későbbi jogszerzők jogának a törlését, egyidejűleg az őt illető tulajdonjog bejegyzését kérte.

Helyesen mutattak rá az ügyben eljáró bíróságok arra, hogy a kereseti kérelem tartalma szerint törlési keresetnek minősül, ebből következően a keresetet a törlési igényre vonatkozó jogszabályok alkalmazásával kell elbírálni.

A törlési igényre az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) rendelkezéseit is alkalmazni kell. Az Inytv. 62. § (1) bekezdés aa) pontja szerint keresettel kérheti a bíróságtól a bejegyzés törlését és az eredeti állapot visszaállítását érvénytelenség címén az, akinek nyilvántartott jogát a bejegyzés sérti. Tekintettel arra, hogy bejegyzett jogosult alatt azt is érteni kell, aki a bejegyzett jogosult jogutódjának minősül, ezért a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy ő az MSZMP jogutódja.

[34] A bíróság jogerős ítéletében a vagyonszármaztatási törvény 1. §-ának megsértése nélkül állapította meg, hogy a felperes a jelen perben releváns vagyoni jogviszonyok tekintetében nem jogutódja az MSZMP-nek. A vagyonszármaztatási törvény Alkotmánybíróság által is vizsgált céljának megfelelően állapította meg a bíróság azt is, hogy az MSZMP-t kötelezte a jogszabály az MSZMP vagyona vonatkozásában vagyonszármaztatási kötelezettség teljesítésére.

[35] A Legfelsőbb Bíróság Pf.I.20.811/1990/2. számú, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 6. §-a szerint erga omnes kötelező hatályú ítéletében megállapította, hogy a felperes nem minősül az MSZMP jogutódjának, ebből pedig jelen ügyre is irányadó az a következtetés, hogy az MSZMP vagyona tekintetében a felperest nem illetik meg igényérvényesítési lehetőségek. Jelen polgári pernek a peresített vagyonelem tekintetében való jogutódi minőség vizsgálatán túl nem lehetett tárgya a párt alapításával kapcsolatos kérdés, ezért a jogerős ítélet fogalmilag nem sértheti az Etv. hivatkozott rendelkezéseit.

[36] Mindazonáltal rámutat a Kúria arra, hogy az MSZMP, mint politikai párt a rendszerváltozásokor megszűnt, az újonnan alakuló társadalmi szervezetek és pártok nyilvántartásba vételére az Etv. szabályai szerint került sor. A törvény hatályba lépésekor működő és nyilvántartásba nem vett szervezetek 1989. december 31-ig kérhették a nyilvántartásba vételüket (Etv. 22. §). Ennek elmulasztása esetén a társadalmi szervezetet megszűntnek kellett tekinteni. Mindebből következően a politikai pártok a nyilvántartásba vétellel jöttek létre. A nyilvántartásba vételt csak a megalakulást követően, arra tekintettel lehetett kérni, valamely korábban már létező szervezetet jogutódlásra hivatkozással nem lehetett nyilvántartásba venni.

[37] Az alapítástól és nyilvántartásba vételtől független kérdés a volt MSZMP vagyona, amelynek átvételével kapcsolatos kérdésekben a vagyonszármaztatási törvény rendelkezései irányadóak.

[38] A fentiekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

4.2. Az Alkotmánybíróság 1154/B/1990. AB határozata

(iv.) Az Alkotmánybíróság az elmúlt rendszerhez kötődő egyes társadalmi szervezetek vagyonelszámoltatásáról szóló 1990. évi LXXIII. törvény alkotmányellenességének megállapítására vonatkozó indítványokat és teljes, illetőleg részbeni megsemmisítésére irányuló kérelmeket elutasítja.

Az Alkotmánybíróság a törvény 7. §-a értelmezésére irányuló indítványt visszautasítja.

(v.) Az Alkotmánybíróság a következő releváns megállapításokat tette:

II.2. A Tv. módosított 1. §-a úgy rendelkezik, hogy a Magyar Szocialista Párt (mint a Magyar Szocialista Munkáspárt jogutódja), ... (a továbbiakban: elszámoló) vagyonával köteles elszámolni.

III.1. A népszavazás eredménye tehát egyértelmű igényt fejezett ki az MSZMP vagyonának elszámoltatására. A népszavazás eredménye pedig - az Ntv. 4. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján - az Országgyűlésre kötelező. Ebből következően tehát az MSZP, mint az MSZMP jogutódja vagyonelszámoltatására a törvényhozó nemcsak jogosult, hanem köteles is.

III.2. A Tv. tehát az MSZP-t is kifejezetten, mint az MSZMP jogutódját kötelezi vagyonelszámoltatásra. Az MSZP az MSZMP jogutódságát az elfogadott alapszabályai szerint vállalta. Az MSZP alakuló kongresszusán elfogadott alapszabály 47. szakasza, a II. Kongresszuson megállapított alapszabály 49. szakasza szerint "A párt Magyar Szocialista Párként való újjáalakulásával fenntartja jogi személyiségének folytonosságát."

A jogutódlás vállalásából pedig az következik, hogy a jogutód viselni tartozik - a vagyon tekintetében is - az ebből származó előnyös és hátrányos következményeket.

A párt tagjai a párttagság önkéntes vállalása és az alapszabály alapján viselik az MSZP általános és a jogutódlással kapcsolatos megítélését is.

III. Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege

- [1] A jelen alkotmányjogi panasz II. 2. pontjában megjelölt Alaptörvényi alapjogok megsértése.
- [2] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [3] Az Alaptörvény I. cikk szerint a panaszos sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége. Az Alaptörvény elismeri a panaszos alapvető jogait. Ennek megfelelően az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.
- [4] Az Alaptörvény VIII. cikk szerint a pártok az egyesülési jog alapján szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek. A pártok közreműködnek a nép akaratának kialakításában és kinyilvánításában.
A pártok működésének és gazdálkodásának részletes szabályait sarkalatos törvény határozza meg.
- [5] A panaszos felperes saját és a III. r. alperes Magyar Szocialista Párt létrejöttének körülményeire, pártként bírósági nyilvántartásba történő bejegyzésének alapját képező valós „történelmi” dokumentumokra abból a célból hivatkozik, hogy a jelen alkotmánybírósági eljárásban a peres bírósági eljárástól eltérően, tisztességes bírósági eljárás keretében vizsgálja meg, vegye figyelembe azokat a tényeket és közokirati bizonyítékokat, amelyek feltárják és kétséget kizáróan bizonyítják, hogy az MSZMP 1956. november 1. napján történt megalakulástól a mai napig létezett és jogfolytonosan létező jogi személy, nem szűnt meg, nem alakult át, belőle nem vált ki senki, sem jogelődje, sem jogutódja nem volt és nincs.

A kérelmünk megalapozottságát az is nyomatékosítja, hogy a magyar társadalom döntő többsége, a társadalmi tudatot befolyásoló, meghatározó entitások manipulációja és a történelmi tények célzott átírása folytán több mint 30 éve tévedésben van tartva, s a teljes köz és bírói hatalom a hamis

történelmi tudat fenntartásában munkálkodik, a bírósági ítéletek alapjaként hivatkozott törvények közjogilag ab ovo érvénytelenek. A történelem bebizonyította, s a jelen ügyről is be fogja bizonyítani, hogy bármely olyan törvényi rendelkezés, amely ellentéttel a társadalmi és természeti törvényekkel, tényekkel, e törvények alapján meghozott döntések, döntéshozók a nevetség tárgyát képezték, képezik, s képezni fogják.

A fentiek előrebocsátást követően bízunk abban, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság bírái tisztességes eljárás keretében megvizsgálják a panaszos által az alapeljárásban becsolt releváns dokumentumokat, s nem fogják kétségbe vonni azon tény, hogy jelenleg Magyar Munkáspárt néven nyilvántartott MSZMP azonos azzal a párttal, amely 1956. november 1-én alakult és azóta jogfolytonosan működik önálló jogi személyként, jogilag semmi köze a személyiségét és vagyonát elcsaló MSZP-hez.

A II. fokú ítéletben megjelölt 1154/B/1990. AB határozat III.2. pontja azt rögzítette, hogy az MSZP alakuló kongresszusán elfogadott alapszabály 47. szakasza, a II. Kongresszuson megállapított alapszabály 49. szakasza szerint "A párt Magyar Szocialista Pártként való újjáalakulásával fenntartja jogi személyiségének folytonosságát."

A jelen alkotmánybírósági vizsgálat során a Tisztelt Alkotmánybíróságot nem köti az 1154/B/1990. AB határozat III.2. pontjának fenti megállapítása, mivel nem érdemi határozat állapította meg, továbbá a korábbi Alkotmány vizsgálata alapján született és egy párt alapszabálya csak az adott párt belső jogviszonyaira vonatkozhat, párton kívüli jogviszonyokra nem hathat ki. Az MSZP alapszabályának valótlanúsága, a valós tényekkel ellentétes kinyilatkoztatásai pedig az alapszabályt megalkotó, s azt elfogadó személyek munkája minőségét dokumentálja az utókornak.

- [6] A panaszost nem törvény hozta létre, a párt 1956. évben alakult meg és a megalakulását követően az Alkotmány, az 1949. évi XX. törvény 3. §-a rögzítette, hogy a munkásosztály marxista-leninista pártja a társadalom vezető ereje. Az Alkotmány fenti cikke szerint 1972. április 26-tól az MSZMP a Magyar Népköztársaság egyedüli (vezető) pártja volt 1989. október 23-ig.
- [7] Az MSZMP, mint az Alkotmányban nevesített párt 1989. november 8-án adta be a bírósági nyilvántartásba vételi kérelmét azzal, hogy: „Kérjük, hogy a fentiek alapján a Magyar Szocialista Munkáspártot a pártok nyilvántartásába 1956. november 1-jei megalakulási időponttal bejegyezni szíveskedjék” (P/4. sz. Melléklet). A Fővárosi Bíróság 1990. január 2-án kelt 6. Pk.60682/2. számú végzésével az 1989. évi II. törvény 15. §-ának (1) bekezdése alapján 784. sorszám alatt nyilvántartásba vette az MSZMP-t. (P/5. sz. Melléklet). A panaszos a mai napig az 1956-ban megalakult az a párt, amely nem szűnt meg, nem alakult át, s létrejöttétől kezdve a mai napig jogfolytonosan, szervezeti átalakulás nélkül működik.
- A párt MSZMP neve 1993-ban (P/6. sz. Melléklet), 2005-ben (P/7. sz. Melléklet) és 2013-ban (P/8. sz. Melléklet) változott meg, s jelenleg Magyar Munkáspárt a hivatalos neve az MSZMP-nek.
- [8] A Fővárosi Törvényszék, Kúria saját közhiteles nyilvántartási adataiból megismerhető módon rendelkezett tudomással arról az egyébként köztudomású tényről, hogy az 1949. évi XX. törvénnyel kihirdetett Alkotmány 3. §-ában 1989. október 22-ig alkotmányos tényezőként aposztrofált párt azonos a jelen per felperesével. Az eljáró bíróságoknak hivatalból rendelkezésére állt a párt nyilvántartásba vételére vonatkozó teljes bírósági dokumentáció, mivel azt, az I. fokon eljáró Fővárosi Bíróság/törvényszéken kezelik, illetve a pártok nyilvántartását a Legfelsőbb Bíróság/Kúria vezette. Az eljáró bíróságoknak hivatalból tudomása volt arról a releváns tényről, hogy az MSZMP nem szűnt meg, nem alakult át, sem jogelődje, sem teljes, sem részleges jogutódja nem volt és jelenleg sincs. Az Magyar Szocialista Pártot (MSZP) 28 fő természetes személy alapította Alapító okirattal.
- [9] A Fővárosi Bíróság az 1989. 11. 08-án a köztudomásúan jogi személy MSZMP kérelemére indult nemperes eljárás keretében annak kifejezett ismeretében jegyezte be a kérelmezőt Magyar Szocialista Munkáspárt néven az Etv. alapján, hogy a Fővárosi Bíróság által 1989. 11. 16-án Pk.60.682/1. számon kiadott hiánypótlási felhívásban az Etv. 3. §-a alapján benyújtani felhívott legalább tíz alapító tag nyilatkozata a Magyar Szocialista Munkáspárt 1989-es megalapításáról létezett volna, így bírósághoz benyújtásra kerülhetett volna. A 784. sorszámon foganatosított Magyar Szocialista Munkáspárt bírósági nyilvántartásba vételére az Etv. 22. §-a alapján fennállt törvényes lehetőség alapján került sor

(1), figyelemmel az Etv. 4. § (1) bekezdésére, miszerint „A társadalmi szervezet nyilvántartásba vétele nem tagadható meg, ha alapítói az e törvényben előírt feltételeknek eleget tettek”.

- [10] Az 1989. 11. 16-án Magyar Szocialista Párt név alatt bírósági nyilvántartásba vétel iránt előterjesztett kérelemnek helyt adó Fővárosi Bíróság döntésének (P/9. sz. Melléklet) meghozatalára az Etv. 3. § (4) bekezdése ⁽²⁾ alapján kötelezően csatolandó, a Magyar Szocialista Párt megalapításáról 28 magánszemély által 1989. novemberben tett (felperes által beszerzett és a Fővárosi Törvényszékhez új bizonyítékként becsatolt) bíróságon elfekvő írásos nyilatkozatok alapján és benyújtása folytán kerülhetett és került sor. A 28 magánszemély által 1989-ben alapított Magyar Szocialista Párt az Etv. 4. § (1) bekezdésének utolsó fordulata alapján („A társadalmi szervezet a nyilvántartásba vétellel válik jogi személlyé.”) csak 1989. 11. 21-én vált jogi személlyé. (P/10. sz. Melléklet)
- [11] Az MSZP (III. r. alperes) vonatkozásában a Fővárosi Törvényszék civil szervezeti csoportja foglalta közokiratba a peres bírósági megkeresés nyomán 2016. novemberben azt a tényt, hogy az MSZP jogutódlással, jogutódi minőségével kapcsolatos bírósági határozat a szervezet ügyiratában nem lelhető fel, tehát az MSZP nem jogutódja szervezetileg senkinek.
- [12] A panaszos által felkutatott és 2019. 04. 03-án /72. számú mellékletként benyújtott okirat teljes körűen, s eddig meg nem döntötte azt bizonyítja, hogy a Magyar Szocialista Párt nevű szervezet 1989-es megalapítására, megalakulására MSZP neve alatt megtartott alakuló ülésen került sor, s a Fővárosi Törvényszéki aktában nevesített 28 magánszemély az MSZP alapítójaként tett nyilatkozaton nyugvó határozattal döntött az új párt megalakításáról, s ezen alapító okirat alapján került sor az új párt bírósági nyilvántartásba vételére, jogi személyként való létrejöttére.
- [13] A Magyar Szocialista Munkáspárt 1989. 10. 06-án megkezdődött kongresszusán az MSZMP nem hozott, de törvényi kizártság miatt törvényesen nem is hozhatott az MSZP megalakulását kimondó és joghatás kiváltására alkalmas kongresszusi határozatot.

A Fővárosi Bíróság előtti nemperes eljárásban az akkor jogi személy Magyar Szocialista Munkáspárttól 1989. 11. 08-án érkezett, továbbá a Magyar Szocialista Párt néven 1989. 11. 16-án átvett, önálló kérelmekre indult, egymástól elkülönült eljárásokban meghozott bírósági nyilvántartásba vételről szóló bejegyző végzések (Bsz. 6. §) alapját, a Fővárosi Törvényszék által hivatalból kezelt, de felperes által a peres aktához csatolt, tartalmuk tekintetében meg nem döntött felperesi és III. r. alperesi szervezeti iratok képezik.

[14] A jelen panaszbeadvány 4.1. pontja szerinti kúriai ítéleti tényállás

- 1.) A (2) bekezdése rögzíti, hogy a perbeli ingatlan korábban a Magyar Szocialista Munkáspárt (MSZMP) tulajdona volt. Az MSZMP 1989. október 6-i kongresszusán elhatározta, hogy párttá alakul, majd Magyar Szocialista Pártként kérte a nyilvántartásba vételét, az országgyűlés az 1993. évi IV. törvény megalkotásával elfogadta a Magyar Szocialista Párt vagyonszámolását, így a névváltozás átvezetésének nincsen további akadálya.

A fenti tényállás megállapításaiból csak az a valós tény, hogy a peresített ingatlan az MSZMP tulajdona (volt), az MSZMP a kongresszusa előtt Alkotmányban rögzített, (egyetlen) pártként működő jogi személy volt, így a párt nem tudta elhatározni azt, hogy az lesz, ami valójában volt. Azok, aki a Magyar Szocialista Pártként kérték a nyilvántartásba vételét az új pártnak, 28 fő magánszemély volt.

Az Országgyűlés közjogilag téves módon, a Fővárosi Törvényszék jogerős döntéseivel és a népszavazáson eldöntött kérdéssel szemben döntött a Magyar Szocialista Párt vagyonszámolásáról, mivel a népszavazás eredménye az MSZMP-t és nem az MSZP-t kötelezte a vagyonszámolásra, mivel nem a 28 természetes személy által alapított MSZP szervezetnek volt mérleg szerint 8,2 milliárd forint vagyona. (1990. január 2-án az MNB hivatalos árfolyama szerint a 8,2 milliárd Forint a 62,54 USA Dollár átváltási árnak megfelelően számolva 131.116.085 dollárnak felel meg, amely a mai árfolyam szerint 39,4 milliárd forintnak felel meg.) A fenti tényt és a panaszos jogfolytonos működését

¹ „Az e törvény hatálybalépésekor működő és nyilvántartásba nem vett társadalmi szervezetek 1989. december 31-ig kérhetik nyilvántartásba vételüket. Ennek elmulasztása esetén a társadalmi szervezetet megszüntnek kell tekinteni.”

² „A társadalmi szervezet alapításához az szükséges, hogy legalább tíz alapító tag a szervezet megalakítását kimondja, alapszabályát megállapítsa, ügyintéző és képviseleti szerveit megválassza.”

a Budapest IV. és XV. Kerületi Bíróság 2016. június 6. napján meghozott 9.P.IV.21.343/2016. számú jogerős végzése res iudicata kötőerővel igazolja. (P/11. sz. Melléklet)

Az alkotmányos hatalmi ágat egymástól való függetlenségének és a demokratikus működés látszatának teljes feladását tükrözi, hogy az egyébként függetlennek deklarált hatalmi ágak teljes mértékben kiszolgáltatják a törvényben deklarált valótlan történelmi tények szerinti jogalkalmazást. Az államhatalom formális kisajátítási eljárás nélkül jogi fikciókkal megtűzdelt döntésekkel támasztotta, támasztja alá a panaszos nem évülő tulajdoni igénye érvénysíthetőségének lehetőségét.

- 2.) *Az (5) bekezdése szerint* a „Fővárosi Bíróságon 5.P.22.798/1990. számon pert indított, az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, miszerint nem nyert bizonyítást, hogy a felperes az MSZMP jogutódja lenne. A Legfelsőbb Bíróság, mint másodfokú bíróság Pf.I.20.811/1990/2. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A határozata indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, miszerint nem nyert bizonyítást, hogy a felperes az MSZMP jogutódja lenne”.

A kereset elutasításának e hivatkozásra történő elutasítása azért szembetűnően tisztességtelen, mivel a Fővárosi Törvényszék vette nyilvántartásba új pártként a 28 magánszemély által alapított Magyar Szocialista Pártot, és az 1956. november 1-én alapított és a nyilvántartásba vételkor önálló és alkotmányban nevesített jogi személyként a Magyar Szocialista Munkáspártot.

A Legfelsőbb Bíróság/Kúria vezette a pártok nyilvántartását, így hivatalból és a saját bírósági aktájából, nyilvántartásából volt tudomásuk arról a releváns tényről, hogy az MSZMP 1956. november 1. napján történt megalakulástól létezett és jogfolytonosan létező jogi személy, nem szűnt meg, nem alakult át, belőle nem vált ki senki, sem jogelődje, sem jogutódja nem volt és nincs.

A bíróságok az általuk kezelt, a panaszosról vezetett nyilvántartási adatokkal, közokiratokkal szemben olyan tény foglaltak ítéletekbe, amelyről tudták, hogy a tényekkel és a vonatkozó jogszabályokkal fel nem oldható ellentmondásban van. Miként tudná bármely peres fél a bíróságokon igazolni azt, hogy ő azonos önmagával, ha nem a hatóságok, így a Belügyminisztérium, a Bíróságok által vezetett személyállapot igazolására szolgáló hatósági igazolvánnyal, bírósági nyilvántartási kivonattal?

A (10) bekezdés szerint „a II. rendű alperes a keresetet elismerte”, *a (30) bekezdés szerint* „a II. rendű alperes a felülvizsgálati kérelemre akként nyilatkozott, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat nem vitatja, azt teljes körűen elismeri”. Fenti alperesi elismerés megkerülhetetlen és abszolút releváns, perdöntő a felperesi kereset tény és jogalapjának sine qui nonja. Amennyiben a bíróságok tisztességes eljárás keretében védhetetlen eljárásjogi fikció alkalmazása nélkül érdemben tárgyalták és értékelték volna a felperesi keretet, úgy a felperesi keretet teljes mértékben elismerő alperesi nyilatkozat figyelembe vételével a többi alperesi védekezés súlytalan.

- 3.) *A (14) bekezdés szerint* „az 1990. évi LXXIII. törvény pedig a szabad választásokat megelőző korszakhoz kötődő társadalmi szervezetek vagyon-elszámoltatásáról rendelkezve 1. §-ában az elszámolásra kötelezettek között a Magyar Szocialista Pártot, mint a Magyar Szocialista Munkáspárt jogutódját nevezte meg. Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a perbeli ingatlan az MSZMP vagyonába tartozott, erre nézve nem térhetett el a korábbi perben hozott érdemi döntéstől. Ennél fogva szerinte a felperest nem illeti meg tulajdonjog a perbeli ingatlanon. Utalt arra is, hogy a felperes a jelen ügyben nem hozott elő olyan új érveket, amelyekre a korábban folyamatban volt perben nem hivatkozott.”

Az 1990. évi LXXIII. törvény a vagyonelszámoltatásról közjogilag semmis, mivel az önálló hatalmi ágként az Alkotmányban/Alaptörvényben nevesített bírói hatalom valós tényeken és a hatályos törvényeken alapuló jogerős döntésétől eltérő, azt negligáló tény a másik hatalmi ág, az Országgyűlés sem foglalhat érvényes joghatás kiváltására alkalmas módon törvénybe, a jogerős bírósági döntést törvénnyel sem változtathat meg, s egy abból keletkezett jogvitában a bírói döntéssel szembeni törvényi rendelkezés a per hivatkozási alapját nem képezheti.

Amennyiben az elszámoltatási törvény panaszosra és az MSZP-re vonatkoztatott része nem lenne alkotmányosértő, úgy abban az esetben sem lehetne a panaszolt perben hivatkozási alap, figyelemmel arra, hogy kifejezetten a pertárgy szerinti ingatlanra nem vonatkozott az elszámoltatási törvény, mivel a törvény mellékletében az nincs nevesítve.

Az elszámoltatási törvényben nem érintett ingatlan tulajdonjog változásainak törvénysértő módjaira a II. r alperes az /56. számú tárgyalási jegyzőkönyv mellett tartott tárgyaláson részletesen előadást tett a kereset teljes elismerése mellett, amely elismerést a törvényszék csak a /71. számú végzés rendelkezése alapján rendelte az /56. számú jegyzőkönyv kiegészítéseként kezelni, de az írásba is foglalt nyilatkozatra vonatkozóan egyik bírói fórum sem adott választ az alperesi elismerés értékeléséről, amely a Tisztelt Alkotmánybíróság következetes ítélkezési gyakorlata szerint alapjogsértő, s önmagában is a támadott ítéletek megalapozatlansága miatt megsemmisítésére vezettek (P/12. sz. Melléklet).

A fenti alperesi kereset elismerésén túl a felperes összes új bizonyítási indítványának mellőzéséről az ítéletek indokolása nem tartalmaz hivatkozásokat, a földhivatal által a pertárgy szerinti ingatlanról kezelt akta beszerzését elrendelő végzést az elsőfokú bíróság a felperes többszöri indítványa ellenére sem hajtotta végre, ami megdönthetetlen módon bizonyította volna a felperes keresetének jogalapját és a II. r. alperes teljes elismerését, így a formális döntéssel el nem utasított, de végre nem hajtott bizonyítást elrendelő végzés beleillik abba koncepcionális pervezetési és döntéshozatali eljárásba, amely a kereset érdemi vizsgálatának és annak alapján történő döntéshozatal mellőzésére és nem a valós tényállás felderítésére és annak megfelelő érdemi döntéshozatalra irányult beleértve a teljes jogorvoslati szinteket is.

A (22) bekezdés szerint „azt kellett vizsgálni, hogy a felperesnek van-e olyan joga, amely alapján törlési keresetet indíthat, amelyhez annak igazolása szükséges, hogy a felperes megegyezik-e az ingatlan-nyilvántartásba tulajdonosként bejegyzett társadalmi szervezettel, az MSZMP-vel. Ezt az azonosságot nem támasztják alá a rendszerváltozást követően megalkotott jogszabályok.

A jogalkotó azzal a törvényi rendelkezéssel, hogy az elmúlt rendszerhez kötődő egyes társadalmi szervezetek vagyonelszámoltatásáról szóló 1990. évi LXXIII. törvény (a továbbiakban: vagyonelszámoltatási törvény) 1. §-ában a Magyar Szocialista Munkáspárt jogutódjaként a Magyar Szocialista Pártot kötelezte vagyonelszámolásra, egyértelműen kifejezésre juttatta, hogy a III. rendű alperest tekinti az MSZMP jogutódjának. Érvelése szerint ez a törvényi rendelkezés általános érvénnyel határozta meg a III. rendű alperes jogállását.

A fenti tényállítással ellentétben az eljáró bíróságok a felperesi határozott bizonyítási indítványai ellenére nem kérték be a Fővárosi Törvényszék felperes és a III. r. alperes bírósági nyilvántartásba vételére vonatkozó dokumentációt, s a felperes által becsatolt e nyilvántartásból kikért másolati dokumentációt pedig nem létezőnek tekintették, de az ítéletek indokolásában sem említették meg az erre vonatkozó felperesi bizonyítási indítvány mellőzésének indokát, okát, a felperes által szolgáltatott, de az elsőfokú bíróság által kezelt dokumentumok mellőzésének indokát.

Az eljáró bíróságok tisztában voltak, vannak azon ténnyel, hogy amennyiben egy törvény valótlan tényeket foglalt magába, s azzal ellentétes tényeket kezel, akkor a valós tényeket kell az ítélet alapjául elfogadni, s nem az azzal ellentétes vagy nyilvánvalóan ellentétben álló törvényi fikciót. Amennyiben kétsége merül fel a bíróságnak egy törvény érvényességével, hatályosságával kapcsolatban - amennyiben azt a törvényi rendelkezést egyáltalán figyelembe kell venni a döntésnél -, úgy hivatalból kérhet normakontrollt.

Az elszámoltatási törvény nem írhatja felül egy személy, személyi állapotát, mivel az a korban hatályos és a jelenlegi alaptörvénnyel is ellentétes. Az Országgyűlés kompetenciájába tartozó kérdés az, hogy törvény létrehozhat-e új jogalanyt, avagy sem, de az már nem, hogy a bíróság által nyilvántartásba vett jogi személy státusza miként változik, mert az a törvényhozástól független bírói hatalmi ág kompetenciájába tartozó kérdés, s nem a törvényhozásé. Amennyiben nem így lenne, akkor búcsút mondhatnák a felvilágosodástól, a jogállamiságtól Montesquieu által megfogalmazott hatalommegosztás elméletétől:

Montesquieu így vélekedett a törvények szelleméről:

„Ha a törvényhozó hatalom a végrehajtó hatalommal ugyanabban a hatósági testületben egyesül, nincsen szabadság, mivel attól lehet tartani, hogy az ilyen uralkodó vagy az ilyen testület zsarnoki törvényeket fog hozni, s azokat zsarnoki módon fogja végrehajtani.

Akkor sincsen szabadság, ha a bírói hatalom nincsen elválasztva a törvényhozó, valamint a végrehajtó hatalomtól. Ha a bírói hatalom a törvényhozói hatalomhoz kapcsolódnék, az állampolgárok élete és

vagyona feletti hatalom önkényes lenne, mert a bíró törvényhozó is volna. Ha a bírói hatalom a végrehajtó hatalomhoz lenne kapcsolva, a bírónak elnyomó hatalma lenne.”

A (33) bekezdés szerint „Az Iny. 62. § (1) bekezdés aa) pontja szerint keresettel kérheti a bíróságtól a bejegyzés törlését és az eredeti állapot visszaállítását érvénytelenség címén az, akinek nyilvántartott jogát a bejegyzés sérti. Tekintettel arra, hogy bejegyzett jogosult alatt azt is érteni kell, aki a bejegyzett jogosult jogutódjának minősül, ezért a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy ő az MSZMP jogutódja.”

A Kúria elismerte, hogy a felperes a pertárgy szerinti ingatlan bejegyzett tulajdonosa, azonban álláspontja szerint a felperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a felperes a felperesnek a jogutódja. Felperes értelmezése szerint az várták el a bíróságok a felperestől, hogy meg nem nevezett, ki nem található módon azt igazolja, hogy addig is amíg nem szűnik meg, olyan okiratot kérjen a pert tárgyaló bíróságtól, mint az őt bírósági nyilvántartásba vevő bírói hatalomtól, hogy ő „*saját magának a saját magája*”, mivel meg nem szűnése folytán nem lehet saját magának a jogutódja.

Mivel ilyen nyilvántartásba vételi dokumentum nem létezik a Fővárosi Törvényszéknél, viszont a Fővárosi Törvényszék, akkor sem tudna kiállítani más dokumentumot, mint amit felperes a perben a bírósági aktából kikért hiteles másolatként és bizonyítékként becsatolt.

- 4.) **A (34) bekezdés szerint** „A bíróság jogerős ítéletében a vagyonelszámoltatási törvény 1. § -ának megsértése nélkül állapította meg, hogy a felperes a jelen perben releváns vagyoni jogviszonyok tekintetében nem jogutódja az MSZMP-nek.”

A fenti tényállítással a felperes egyetért, a per során végig azt állította, hogy ő nem jogutódja a MSZMP pártnak, mivel személyesen ő és csakis ő a Magyar Szocialista Munkáspárt. A panaszos a fenti ténymegállapításra ismételten hivatkozva megerősíti korábbi tényállítását, mely szerint a pertárgy szerinti ingatlanra nem vonatkozott az elszámoltatási törvény, tekintettel arra, hogy abban nem került megnevezésre, a vagyonelszámoltatás tárgya nem volt e törvény szerint.

- 5.) **A (34) - (35) bekezdés szerint** „A Legfelsőbb Bíróság Pf.I.20.811/1990/2. számú, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 6. §-a szerint erga omnes kötelező hatályú ítéletében megállapította, hogy a felperes nem minősül az MSZMP jogutódjának, ebből pedig jelen ügyre is irányadó az a következtetés, hogy az MSZMP vagyona tekintetében a felperest nem illetik meg igényérvényesítési lehetőségek. Jelen polgári pernek a peresített vagyonelem tekintetében való jogutódi minőség vizsgálatán túl nem lehetett tárgya a párt alapításával kapcsolatos kérdés, ezért a jogerős ítélet fogalmilag nem sértheti az Etv. hivatkozott rendelkezéseit.”

Felperes a jelen szakasznál is egyetért azon Legfelsőbb Bírósági erga omnes tényállítással, hogy ő nem az MSZMP jogutódja, mivel ő az MSZMP, jelenlegi nevén a Magyar Munkáspárt, abból azonban nem az következik, hogy az MSZMP vagyona tekintetében a felperest nem illetik meg igényérvényesítési lehetőségek, hanem az, hogy a felperes saját vagyona tekintetében megilletik az igényérvényesítési lehetőségek.

A bíróságok hivatkozásai ellenére a peresített vagyonelem tekintetében való jogutódi minőség vizsgálatát egyáltalán nem végezték el, a III. r. alperes valótlán tartalmú névváltozási kérelmének elutasítását követően nem létező jogutódlás jogcímén törölte a hatóság a felperes tulajdonjogát, akként, hogy arról még csak nem is értesítette. A bíróságok valóban nem vizsgálhatják a felperes és a III. r. alperes bírósági bejegyzésével kapcsolatos döntéseket, mivel azok abszolút res iudicata státuszban vannak, s annak tartalmát semmilyen törvényi rendelkezés sem érintheti, lást fentebb írt Montesquieu hivatkozást.

- 6.) **A (37-37) bekezdés szerint:** „Mindazonáltal rámutat a Kúria arra, hogy az MSZMP, mint politikai párt a rendszerváltozáskor megszűnt, az újonnan alakuló társadalmi szervezetek és pártok nyilvántartásba vételére az Etv. szabályai szerint került sor. A törvény hatályba lépésekor működő és nyilvántartásba nem vett szervezetek 1989. december 31-ig kérhették a nyilvántartásba vételüket (Etv. 22. §). Ennek elmulasztása esetén a társadalmi szervezetet megszűntnek kellett tekinteni.

Mindebből következően a politikai pártok a nyilvántartásba vétellel jöttek létre. A nyilvántartásba vételt csak a megalakulást követően, arra tekintettel lehetett kérni, valamely korábban már létező szervezetet jogutódlásra hivatkozással nem lehetett nyilvántartásba venni. Az alapítástól és

nyilvántartásba vételtől független kérdés a volt MSZMP vagyona, amelynek átvételével kapcsolatos kérdésekben a vagyonszármaztatási törvény rendelkezései irányadóak.”

A Kúria ex katedra az ítéletének konklúziójaként megszüntetett nyilvánította azt az alkotmányos tényezőként 1957. november 1-től jogi személyként működő pártot, amelynek státuszáról sem saját maga, sem semmilyen törvény, vagy bírói döntés nem határozott. Az Etv. hatályba lépésekor működő és nyilvántartásba nem vett szervezetek 1989. december 31-ig kérhették a nyilvántartásba vételüket (Etv. 22. §), amelynek a panaszos eleget tett, s az elsőfokú bíróság a létező, a működő, tagsággal rendelkező Magyar Szocialista Munkáspártot nyilvántartásba is vette. Ennek megfelelően az 1956. november 1-én megalakult párt, mint az állam által elismerten törvényesen működő jogi személy nem mulasztotta el az Etv. szerinti nyilvántartásba vételt, így az Etv. nem szüntette meg. A Kúria ítéletének indokolása csak jogszabályokkal, a tényekkel és a saját logikai következtetéseivel ellentétes.

Az alapítástól és nyilvántartásba vételtől nem lehet független az a kérdés, hogy mi (volt) az MSZMP vagyona, mivel a pertárgy szerinti ingatlan, mint az MSZMP ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett vagyona, nem volt tárgya a vagyonszármaztatási törvénynek, így annak rendelkezései sem lehetnek irányadóak a lefolytatott perben, abban az esetben sem, ha nem lenne közjogilag semmis a vagyonszármaztatási törvénynek a MSZP vagyonszármaztatását előíró rendelkezése, mint az MSZMP utódpártjára meghozott fikció.

A felperesi panaszost, az 1956. november 1-e óta jogfolytonosan működő jogi személyt annak ellenére megilleti a tisztességes bírósági eljáráshoz és a való tényeken alapuló, a vonatkozó jogszabályokon nyugvó pártatlan jogalkalmazás, ha akár az Alaptörvény, akár a politikai vélemények elmarasztalták az elmúlt rendszer politikai bűneiért. A bírói döntések tartalmának minőségét, eredményét nem teszi legitimé a bíróságok azon igyekezete, hogy a tényekkel, a törvényekkel, az Alaptörvénnyel ellentétes döntéseikkel legitimálni próbálják a rendszerváltáskor elkövetett csalások valótlan tartalmú törvényekben deklarált kinyilatkoztatásait.

- [15] A panaszos elidegeníthetetlen alapvető egyéni és közösségi jogainak tiszteletben tartása, pártként való működés feltételeinek biztosítása, a törvény előtti egyenlőség és a jogképeség, a tulajdonjog védelme, a bírói ítéletek tényleges, teljes és valós indokolása, a nyilvános tárgyaláshoz való jog, mint alapjogi követelmény, alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősülnek.
- [16] Az Alkotmánybírósági vizsgálat tárgya a kérelem befogadhatósága esetén az, hogy a három szinten eljáró bíróságok ítéleteiben foglalt azon értelmezés, hogy a felperes megszünt volna, s a jelen panaszjárásban fellépő kérelmező, egy megszünt jogi személy jogutódjának minősül-e, avagy a panaszos 1956. november 1. napjától jogfolytonosan működő, létező jogi személy-e, azaz a panaszos önmaga-e, létező jogalanyként van-e annyi alanyi joga, mint minden más személynek? A panaszos önmaga szerinti, önmagával megegyező jogalanyiségének bíróságok általi megtagadása összhangban áll-e az Alaptörvényben foglalt követelményekkel.
- [17] Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettséggé írja elő, hogy ítélező tevékenységük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék {ld. pl. 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33] és 28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}.
- Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgáster keretein belül azonosítania kell az elé kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie.
- [18] A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatták-e.

Ha a bíróságok az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül jártak el, és az általuk kialakított jogértelmezés nem áll összhangban a jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes.

- [19] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből – az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel – a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgáster keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák.

Ebből következően, mivel az Országgyűlés nem győződött meg arról, hogy az önálló hatalmi ágként aposztrofált bírói hatalom végérvényesen eldöntötte azt a kérdést, hogy a MSZMP nem szűntette meg saját magát, s az Etv. sem szűntette meg a jogi személyként működő pártot, az MSZMP nem alakult át, sem jogelődje, sem jogutódja nem volt és nincs, az MSZP pedig nem az MSZMP-ből vált ki, hanem 28 természetes személy új pártként alapította meg, így az MSZP-nek a vagyonszármoltatási törvényben a panaszos jogutódjaként történő nevesítése a független bírói hatalom döntésébe történő durva, a jogállami normáktól eltávolodott alkotmány sértő döntése volt a törvényhozásnak, amelynek jogi következménye e törvényi hatalmi túlterjeszkedés megállítása és megszüntetése lehet csak a jelen eljárás keretében meghozandó alkotmánybíróági döntéssel.

- [20] Az Alkotmánybírósnak az indítvány érdemi vizsgálata során először az indítvány mikénti elbírálásának előfeltételét jelentő, a panasz alapjául szolgáló az elmúlt rendszerhez kötődő egyes társadalmi szervezetek vagyonszármoltatásáról szóló 1990. évi LXXIII. törvény 1. § szakaszában tett kinyilatkoztatás valóság alapját kell megvizsgálnia a Fővárosi Törvényszéken kezelt Magyar Szocialista Párt és a Magyar Szocialista Munkáspárt bíróági szervezeti aktájának tartalma alapján, mely szerint a „Magyar Szocialista Párt a Magyar Szocialista Munkáspárt jogutódja”.

Figyelemmel arra, hogy a bíróági szervezeti akta tartalma szerint a Magyar Szocialista Pártot 28 természetes személy magyar állampolgár alapította és a Magyar Szocialista Munkáspárt 1956. november 1-én alapított jogi személy nem alakult át, nem szűnt meg, s sem jogelődje, sem jogutódja a közhiteles bíróági akta tartalma szerint nem volt és nincs, így a panaszos MSZMP alapvető személyiségi jogát sérti a (még titkolt történelmi) tényekkel ellentétes azon törvényi kinyilatkoztatás, hogy a MSZMP-nek lenne bármely más személy jogutódja.

- [21] Az Országgyűlésnek az Alkotmány/Alaptörvény szerinti hatalmi ágak szétválasztásának alapjogi követelménye szerint nincs hatásköre a bírói hatalom hatáskörébe tartozó meghozott res iudicata döntés megváltoztatására. A bírói hatalom felülvizsgálhatatlan végleges határozatával eldöntötte azt, hogy a Magyar Szocialista Pártot 28 természetes személy magyar állampolgár alapította, új pártként ismerte el önálló jogi személyként, míg a Magyar Szocialista Munkáspárt 1956. november 1-én alapított jogi személy nem alakult át, nem szűnt meg, s sem jogelődje, sem jogutódja nincs.

- [22] Azon tény, hogy az elmúlt rendszerhez kötődő egyes társadalmi szervezetek vagyonszármoltatásáról szóló 1990. évi LXXIII. törvény a panaszos jogutódlására vonatkoztatott jogi fikció közjogilag semmis a fenti kifejtett okokkal alátámasztottan, a Fővárosi Törvényszéken kezelt MSZMP/Magyar Munkáspárt és az MSZP bíróági regisztrációjával kapcsolatos szervezeti akta 1989. évtől a mai napig vezetett módon közhitelesen tanúsítja, amelynek hivatalból bekérését indítványozzuk.

- [23] Az Alkotmánybírósnak abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy az 1990. évi LXXIII. törvény, illetve annak a panaszos jogutódlására vonatkoztatott része(i) ellentétes(ek)-e az Alaptörvénnyel, vagy a bíróságok a panaszos önazonosságához való alapjogának jogértelmezése-e, és ennek folytán (a jogi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítása nélkül) maga a bíróági döntések Alaptörvény ellenesek-e. Az Alkotmánybírósnak töretlen, és az Alaptörvény alapján is alkalmazható gyakorlata szerint a hatályos jogot lehetőleg kímélni kell.

Az Alkotmánybírósnak elkerüli jogszabály, illetőleg jogszabályi rendelkezés megsemmisítését vagy a törvényhozó felhívását arra, hogy az Alkotmánybírósnak által meghatározott határidőn belül alkosson jogot, ha a jogrend alkotmányosságát és a jogbiztonságot anélkül is biztosítani lehet. Ilyenkor az Alkotmánybírósnak az alkotmányos követelményekkel azon értelmezések körét határozza meg általában, amelyek esetében a jogszabály az Alkotmánnyal összhangban van.

- [24] A kérelmező álláspontja szerint jelen ügyben a (23) pont szerinti kérdés esetében a keletkezett alapjogsérelem a bírói döntés és az annak alapjául szolgáló jogértelmezés alaptörvény-ellenességének megállapításával nem orvosolható, így - a hatályos jog kímélete érdekében - az 1990. évi LXXIII. törvény és kifejezetten az 1 §-ának megsemmisítése nem mellőzhető annak ellenére, hogy milyen közvetett hatással (politikai, morális stb.) járhat.
- [25] Nemcsak a polgári jogra, de az egész jogrendszerre irányadó alapelv, hogy saját felróható magatartására előnyök szerzését meggett senki nem hivatkozhat. Ha az elmúlt rendszerhez kötődő egyes társadalmi szervezetek vagyonszármaztatásáról szóló 1990. évi LXXIII. törvény 1 §-át a bíróságok a hivatalbóli ismereteik ellenére alkalmazzák, az ellentmond mind ennek az elvnek, mind annak az egész magyar jogrendszerben érvényesülő, a polgári jogi normák tényleges célját jelentő gyakorlatnak.
- [26] A kúriai döntés által keletkezett alaptörvény-ellenesség, nevezetesen az önazonossághoz, a tulajdonhoz/birtokláshoz való jog sérelmét okozó alapjogsértő helyzet a bírói döntés és az elmúlt rendszerhez kötődő egyes társadalmi szervezetek vagyonszármaztatásáról szóló 1990. évi LXXIII. törvény alaptörvény-ellenességének megállapításával és megsemmisítésével, valamint - az adott rendelkezést alkalmazó későbbi bírói gyakorlatot is befolyásoló - alkotmányos követelmény meghatározásával kielégítő módon megszüntethető, és alkalmas mind az indítványozó, mind más, a jövőben hasonló helyzetbe kerülő természetes és jogi személyek számára.
- [27] Az önazonossághoz való alapjogon túl - figyelemmel arra, hogy a bíróságok az a jogalanyisághoz való alapjog elvonásával a kereset tárgya szerinti tulajdonjogra vonatkozó igényt csak a jogalanyisághoz való alapjog elvonásának indokaként érintették - az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított alapjoggal (tulajdonjoghoz való jog) kapcsolatban a 3009/2012. (VI. 21.) AB határozatban (Indokolás [50]-[51]) az Alkotmánybíróság az alábbiakat rögzítette: A tulajdonhoz való jog [...] alapvető jog. Az alkotmányi tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat. [...] A tulajdon "elvonása" alkotmányjogi értelemben nem feltétlenül a polgári jogi tulajdonjog elvesztése [...]. Az Alkotmány szerinti tulajdonvédelem köre tehát nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével; azaz sem a birtoklás, használat, rendelkezés részjogosítványai, sem pedig negatív és abszolút jogként való meghatározásával. Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkori (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni. (ABH 1993, 373, 379-380.)

A tulajdonhoz való jog alapjogi jellegét vizsgálva a 481/B/1999. AB határozatban az Alkotmánybíróság azt is kimondta, hogy az "[...] nem a tényleges tulajdonszerzést, a tulajdonhoz jutás jogát, a tulajdon értékcsökkentéstől mentes és végleges megtartását garantálja, hanem az állam számára ír elő kétirányú kötelezettséget.

Az állam egyfelől - az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve - köteles tartózkodni a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, másfelől köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképesé teszi." (ABH 2002, 998, 1002.) "A kifejtettek szerint a tulajdonhoz való jog alapjogként az állammal szemben garantál olyan közjogi igényt, amely alapján az állam - alapvetően, főszabályként, az Alaptörvényből következő kivételektől eltekintve - köteles tartózkodni az alapjog alanyának tulajdonosi pozíciójába történő behatolástól."

Fenti megállapításokból az a következtetés vonható le a jelen eset eldöntése szempontjából, hogy az Alkotmánybíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a közjogi anyagi és eljárásjogi és magánjogi korlátok biztosítják-e azt a jogi környezetet és azt az intézményi garanciát, amelyek a jelen perbeni esetekben működőképesé teszik a tulajdonhoz való jog védelmét. ([47]-[48]15/2014. (V. 13.) AB határozat)

- [28] Az Alkotmánybíróság a 20/2014. (VII. 3.) AB határozatában megerősítette az Alkotmánybíróság több mint két évtizedes egyöntetű gyakorlatát, mely szerint "[...]a]z alkotmányi tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat. A szükséges és arányos korlátozásnak, illetve a tulajdonjog lényeges tartalmának ugyanis nincs polgári jogi megfelelője.

A tulajdonjog részjogosítványai [...] nem azonosíthatók a tulajdonhoz való jog alkotmányi védelmet élvező lényeges tartalmával. [...] Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkori (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni. Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is. A másik oldalról nézve: ugyanezen szempontoktól függően az adott fajta közhatalmi beavatkozás

alkotmányos lehetősége a tulajdonjogba más és más." [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373, 379-380.]. (20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [154])

- [29] Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az alkotmányjogi panasz jogorvoslat. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontja szerinti alkotmányjogi panasz jogintézményének egyaránt elsődleges célja ugyanis az egyéni, szubjektív jogvédelem: a ténylegesen jogsérelmet okozó alaptörvény-ellenes jogszabály, illetve alaptörvény-ellenes bírói döntés által okozott jogsérelem orvoslása. Ehhez kapcsolódik a jogszabály felülvizsgálatára irányuló alkotmányjogi panaszok esetén másodlagos célként a későbbiekben előforduló hasonló jogsértések megelőzése és ennek révén egyben az alkotmányos jogrend objektív védelme" (3367/2012. (XII. 15.) AB végzés, Indokolás [11-13])
- [30] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése magában foglalja a bírósághoz fordulás jogát (36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]) mely nem egyszerűen azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz, és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, hanem hogy a jogvitát a bíróság érdemben bírálja el és arról érdemben, végrehajtható határozatával, végérvényesen dönt (30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [78]; 22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [16]).

A 30/2014. (IX. 30.) AB határozat értelmében: "Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből az államnak az a kötelezettsége fakad, hogy a határozatának bírósági felülvizsgálatát a XXVIII. cikknek megfelelő tisztességes eljárásban biztosítsa. Eszerint a bíróságnak lehetősége kell, hogy legyen arra, hogy a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében [korábban: az Alkotmány 57. § (1) bekezdésben] meghatározott feltételeknek megfelelően érdemben elbírálhassa." (Indokolás [62]-[63])

A 3124/2015. (VII. 9.) AB határozat szerint hangsúlyozni kell, hogy a bírósághoz fordulás joga egy hatékony és valós jogosultságot jelent [hasonlóan az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatához: Bellet kontra Franciaország (23805/94) 1995. december 4., 38. bekezdés; Kreuz kontra Lengyelország (28249/95) 2001. június 19., 52-57. bekezdés]. Az alkalmazott jogszabályok pedig nem vezethetnek arra, hogy a felet megakadályozzák abban, hogy egy rendelkezésre álló hatékony jogvédelmi eszközt igénybe vegyen. [Miragall Escolano és társai kontra Spanyolország (38366/97, 38688/97, 40777/98, 40843/98, 41015/98, 41400/98, 41446/98, 41484/98, 41487/98 és 41509/98) 2000. január 25., 36. bekezdés]

"A jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a hatóságok érdemi, ügydöntő határozatait tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109.]. (9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás Emellett a jogorvoslathoz való jog érvényesülése szempontjából lényeges, hogy a jogorvoslati fórum ténylegesen mit vizsgálhat felül, azaz mi ennek a felülvizsgálatnak a terjedelme. (2/2013. (I. 23.) AB határozat, Indokolás [37])

"Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége." (22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26])

Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvoshatóságát [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.]. (Indokolás [15])

Panaszos tulajdonjogának megállapítása és az ingatlan-nyilvántartásba történő visszajegyzése érdekében fordult a bírósághoz. A Fővárosi Törvényszék első alkalommal a perbeli legitimációját vonta kétségbe a felperesnek, majd a megismételt eljárásban és a jogorvoslati eljárásokban az önazonosságát vonták kétségbe az általuk kezelt hatósági nyilvántartással szemben olyan védhetetlen indokolással, hogy a felperes nem azonos önmagával, illetve nem tudja igazolni, hogy az MSZMP/Magyar Munkáspárt az MSZMP/Magyar Munkáspárt, annak ellenére, hogy a Bírósági nyilvántartásból a szervezeti alapadatokat igazoló kivonat csatolásra került.

Panaszos olyan esetről még nem hallott, hogy egy természetes személy peres fél a személyi igazolványával igazolt személyéről a több éves per lezárásában meghozott ítéletekben mondták volna ki, hogy nem tudta igazolni, hogy ő saját maga.

Ha a bíróság más esetben sem fogadja el a cégek esetében a cégkivonatot, a költségvetési szervek esetében a törzskönyvi kivonatot, magánszemélyek esetében a Belügyminisztérium valamely nevesített hatósági igazolványát a természetes személy, a jogi személy személyiségének az az önrendelkezéssel való azonosság igazolására, akkor lehetne a jelen perre is alkalmazhatónak tekinteni, de a jelen esetben a bírósághoz való fordulás és érdemi döntéshozatalhoz való alapjogát sértették meg a bíróságok permanens módon panaszosnak, amelyet nem lehet minden bírói szinten szimpla bírói tévedésnek tekinteni.

A bíróságok megtagadták azon felperesi bizonyítási indítványok teljesítését, amelyek arra irányultak, hogy a bíróságok kétségük esetén vegyék elő a saját nyilvántartásukat, peres felek szervezeti aktáját és vessék össze a keresetben igazolt dokumentumokkal.

A Fővárosi Törvényszék az általa többszörösen és jogkövetkezményi figyelmeztetéssel elrendelt végzését a panaszos bejegyzett tulajdonjogára vonatkozó földhivatali akta bíróság részére történő megküldését a kötelezett földhivatal nem teljesítette, s felperes folyamatos indítványi ellenére nem foganatosította a bizonyítási indítvány teljesülését a Törvényszék.

Ugyanilyen módon a peres felekre (felperes, MSZP alperes) vonatkozó szervezeti akta beszerzését is megtagadta a Törvényszék tényleges és valós indokolás nélkül. A jogorvoslati eljárásokban a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria is követte a Fővárosi Törvényszék törvénysértő pervezetési gyakorlatát, a felperesi bizonyítási indítványokat nem teljesítette, s annak mellőzését nem indokolta meg.

A Fővárosi Ítéltábla megtagadta a per eldöntése szempontjából a bírósági tárgyaláson elhangzott releváns tény jegyzőkönyvbe történő rögzítését, s arra vonatkozó jegyzőkönyv kijavítási kérelmét a felperesnek, a Kúria megtagadta a felperes nyilvános tárgyalás megtartására vonatkozó kérelmét, s a Fővárosi Ítéltábla jegyzőkönyv kijavítási kérelemről való döntés bekérését, s ezen súlyos eljárási törvénysértésekkel alapvetően sérültek a panaszosnak az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz és a nyilvános bírósági tárgyaláshoz való alapjogai.

- [31] A jelen bírósági alapügyben a panaszos a kért, de a bíróságok által elutasított bizonyítási indítvánnyal azt kívánta volna bizonyítani, hogy a névváltoztatás után a Magyar Munkáspárt azonos az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szereplő Magyar Szocialista Munkáspárt jogi személlyel, amely 1956. november 1-én alakult és az Alkotmány szerinti alkotmányos tényezőként volt legitim szervezet, amelyet az elsőfokú Fővárosi Bíróság/Törvényszék a vonatkozó törvényi rendelkezésekkel összhangban jogfolytonosan működő pártként vett nyilvántartásba, az MSZMP nem szűnt meg, nem alakult át, sem jogelődje, sem jogutódja nem volt és nincs, a pertárgy szerinti ingatlan tulajdonjogát jogsértő módon törölték az ingatlan-nyilvántartásból.

Ezen tények bizonyíthatóságának és értékelhetőségének kizárása olyan mértékben sérti a tisztességes eljáráshoz és a hatékony jogorvoslatihoz való alapjogot, hogy annak hazai érvényesíthetőségének hiánya esetén a panaszos kénytelenek lesz az EJEB vizsgálati eljárást kérni.

Figyelemmel arra, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága az alábbi döntésével is igazolt módon megköveteli az alkotmánybírósági panasz igénybevetését, így panaszos eleget tesz az EJEB kialakított joggyakorlatának a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésével:

16. The Court has already held that a constitutional complaint under section 26(1) and/or section 27 of the Constitutional Court Act is an effective remedy normally to be exhausted for the purposes of Article 35 § 1 of the Convention in situations where the application concerns Convention rights equally protected by the Fundamental Law of Hungary (see Szalontay v. Hungary (dec.), no. 71327/13, 12 March 2019).

16. A Bíróság már megállapította, hogy az Alkotmánybíróságról szóló törvény 26. § (1) bekezdése és/vagy 27. szakasza szerinti alkotmányjogi panasz hatékony jogorvoslat, amely rendszerint kimerül az Egyezmény 35. cikkének (1) bekezdése értelmében azokban az esetekben, amikor a kérelem a Magyarország Alaptörvénye által egyformán védett egyezményjogokra vonatkozik (lásd Szalontay kontra Magyarország (dec.), no. 71327/13, 2019. március 12.).

17. *The present case concerns complaints about alleged breaches of protection of property and of prohibition of discrimination which are enshrined in Article 1 of Protocol No. 1 and Article 14 of the Convention, likewise in Articles XIII and XV of the Fundamental Law, respectively (see paragraph 10 above). It follows that the constitutional complaint would have been an effective remedy to exhaust in the circumstances.*

17. A jelen ügy a tulajdon védelmének és a megkülönböztetés tilalmának állítólagos megsértésével kapcsolatos panaszokra vonatkozik, amelyeket az Egyezmény I. jegyzőkönyve 1. cikke és 14. cikke, valamint az Alaptörvény XIII., illetve XV. (lásd a fenti 10. bekezdést). Ebből következik, hogy az alkotmányjogi panasz az adott körülmények között hatékony jogorvoslat lett volna.

18. *Since the applicant companies did not avail themselves of this legal avenue, the application must be rejected for non-exhaustion of domestic remedies, according to Article 35 §§ 1 and 4 of the Convention. For these reasons, the Court, unanimously, Declares the application inadmissible.*

18. Mivel a kérelmező vállalkozások nem éltek ezzel a jogorvoslati lehetőséggel, az Egyezmény 35. cikkének (1) és (4) bekezdése értelmében a kérelmet el kell utasítani a hazai jogorvoslati lehetőségek kimerítésének hiánya okán. Ezen okok miatt a Bíróság egyhangúlag a kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánítja.

A II. fokú bíróság is törvénytörtő módon rekesztette ki a panaszosok indítványait, és kérelmeit az elbírálásból. Abban kell állást foglalnia a tisztelt Alkotmánybíróságnak, hogy a jogvita eldöntése során a peres eljárásban biztosított volt-e az indítványozók számára a tisztességes eljáráshoz és a *tényleges jogorvoslathoz* való jog.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének alkalmazása szempontjából nem annak van jelentősége, hogy a jogalkotó aktuálisan milyen formában szabályoz egy eljárást, illetve a bíróságok ténylegesen milyen eljárásban döntenek egy ügyben. Az ezzel ellentétes felfogás alapján ugyanis a jogalkotó, illetve a jogalkalmazók szabad belátásuk szerint, adott esetben önkényesen alakíthatnák ezen alapjog érvényesülési körét.

Márpedig egy alapjog védelmi köre nem függhet a jogalkotói, illetve jogalkalmazói akaratától. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében szereplő "valamely perben" fordulat, ezért - hasonlóan az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikk 1. bekezdéséhez fűződő strasbourgi gyakorlathoz [Le Compte, van Leuven és de Meyere kontra Belgium (6878/75; 7238/75)].

- [32] Az 17/2015. (VI. 5.) AB határozat [84] pontban a jogorvoslathoz való alapjog tartalmát érintően az Alkotmánybíróság először rámutat arra, hogy – az Alkotmányhoz hasonlóan – az Alaptörvény valamely személy jogát, jogos érdekét érintő bírósági, hatósági és más közigazgatási döntések ellen teszi lehetővé a jogorvoslatot.

A jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a hatóságok érdemi, ügydöntő határozatait tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulást. [85]

Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza azt, hogy az alkotmánybírósági eljárásban a jogorvoslathoz való alapvető jog szempontjából valamely döntés érdemi, ügydöntő volta a tételes jogok által ilyenek tartott döntésekhez képest viszonylagos: a vizsgált döntés tárgya és személyekre gyakorolt hatása által meghatározott. Végül arra is rámutat a testület, hogy a jogorvoslathoz való jogból, mint alapjogból az adott hatósági, illetve bírósági döntés ellen biztosított rendes jogorvoslati eszközök igénybevétele következik. {Összefoglalva lásd: 9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [27]–[28] bekezdések}.

A jogorvoslathoz való jog gyakorlásához – egyebek mellett – elengedhetetlenül szükséges, hogy az érintettek értesüljenek a határozatról, amely jogukat vagy jogos érdekeiket érinti és megismerhessék annak tartalmát. [26/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 398.]. [88]

Az Alkotmánybíróság fenti határozatából következően panaszos kijelenti, hogy a keresete szerint előadott tényállással alátámasztott módon nem értesült a földhivatali tulajdonjogát érintő döntésről, s kifejezetten ezen releváns tény miatt nyílt meg a lehetősége a jelen per megindítására.

[A jelen alkotmánybírósági panaszeljáráásban a nem közölt hatósági döntés nem vizsgálható érdemben, ezért csak, mint a tisztességes eljárás követelményét sértő további érvként kéri értékelni!]

- [33] Az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában megállapította, hogy a hatályon kívül helyezett alkotmánybíróági határozatokban kidolgozott érvek, jogelvek és alkotmányossági összefüggések felhasználhatóak az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdések elbírálásakor is:

"ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya és szükségesnek mutatkozik azoknak meghozandó döntés indoklásába történő illesztése." (13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32])

- [34] A tisztességes eljáráshoz való jog a korábbi alkotmánybíróági gyakorlatban is alkotmányos védelemben részesült, annak ellenére, hogy szövegszerűen nem szerepelt az Alkotmányban. Az Alkotmánybíróság az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog védelmét az Alkotmány 57. § (1) bekezdésébe foglalt független és pártatlan bírósághoz való jog, valamint az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből eredő eljárásjogi garanciák egymásra vonatkoztatása útján alakította ki.

Az Alkotmánybíróság a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban (ABH 1998, 91., a továbbiakban: Abh.) foglalta össze a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját. E szerint a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye nem pusztán a tisztességes (igazságos) tárgyalást foglalja magában, hanem kiterjed az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételére is.

Az Abh.-t követő döntéseiben az Alkotmánybíróság esetről-esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt konkrét ismérveket. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata szerint az összes részletszabály betartása, vagy egyesek megszegése ellenére lehet az eljárás igazságtalan, méltánytalan vagy nem tisztességes. (ABH 1998, 91, 95.)

- [35] Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban - az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését értelmezve - az indokolási kötelezettséget a tisztességes eljárás egyik összetevőjeként határozta meg. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indokolási kötelezettség a tisztességes eljárásból fakadó olyan alkotmányos követelmény, amely abszolút korlátot állít a bírói döntési szabadság elé. A bíró ugyanis köteles döntésének indokairól az eljárási törvények keretei között számot adni, az indokolási kötelezettség elmulasztása lényegében az eljárási szabályok alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.

- [36] Az Alkotmánybíróság fenti határozatában rámutatott, hogy: "[a] tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon." (7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34])

Függetlenül attól, hogy helyt ad-e a kezdeményezésre irányuló kérelemnek, avagy sem, alakszerű döntést kell hoznia a kezdeményezésről, és azt legkésőbb az ügydöntő határozatban meg kell indokolnia. Az indítványozó peres fél ugyanis joggal számíthat arra, hogy az ügye kapcsán felmerült és annak eldöntése szempontjából releváns közösségi jogi probléma a Bíróság elé kerül.

Ennek elmaradása érdemi kihatással lehet a jogvita végeredményére, ezért a bíróság köteles megindokolni az indítvány elutasítását, mivel egyrészt ez garantálja, hogy megalapozott döntést hozott a kezdeményezés tárgyában, másrészt a peres fél innen ismerheti meg a döntés okát. Ilyen esetekben különösen fennállhat az ún. „Köbler felelősség”. Az Alkotmánybíróság korábbi döntése szerint a nem alakszerű és indokolt döntés az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését indítványozó peres fél tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmével jár.

- [37] Az Alkotmánybíróság szerint a bírósági úthoz, a bíróság általi döntéshez való jognak szerves része az eljárás minősége: ez adja a bírósághoz fordulás értelmét. [35/2002. (VII. 19.) AB határozatban ABH 2002, 199, 211.] Az eljárás tisztességességének önmagában ugyanis nem elégséges feltétele a bírósági út igénybevételének lehetővé tétele, az csak akkor biztosított, ha a bíróság érdemben reagál (dönt) a perben előterjesztett kérelmekre.

Panaszom részletesen kifejtette, hogy a fenti alkotmánybíróági döntésekben kialakított eljárásjogi követelményeknek miért nem felelt meg egyik panaszolt bírósági eljárás, s az ítéleti indokolás sem, amelyet nem tart szükségesnek jelen pontnál megismételni.

[38] Jelen eljárásban releváns törvények

- 1.) Az elmúlt rendszerhez kötődő egyes társadalmi szervezetek vagyonelszámoltatásáról szóló 1990. évi LXXIII. törvény 1. § „Magyar Szocialista Párt (mint a Magyar Szocialista Munkáspárt jogutódja)”.
- 2.) 1993. évi XXXI. törvény a Római Egyezményről

6. cikk - Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.

13. Cikk – Hatékony jogorvoslathoz való jog

Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha a jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.

14. Cikk - Megkülönböztetés tilalma

A jelen Egyezményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.

17. Cikk - Joggal való visszaélés tilalma

Az Egyezmény egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, hogy az bármely állam, csoport vagy személy számára jogot biztosítana olyan tevékenység folytatására vagy olyan cselekedet végrehajtására, amely az Egyezményben foglalt jogok és szabadságok megsértésére vagy pedig az Egyezményben meghatározottnál nagyobb mértékű korlátozására irányul.

Első számú kiegészítő jegyzőkönyv I. Cikk

Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik. Az előző bekezdésben foglaltak nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák.

A fenti Római Egyezményben lefektetett és hivatkozott alapjogok szellemével és tartalmával megegyező az Alaptörvény hivatkozott cikkelyei, így akár az Alaptörvény, akár a Római Egyezmény alkalmazása szerint megállapítható a panaszos alapvető jogainak súlyos megsértése, amelynek orvoslását kérjük.

7. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

7.1. A Kúriához a kúriai döntés kizártsága miatt nem lehet további felülvizsgálati/jogorvoslat kérelmet joghatályosan előterjeszteni.

7.2. Egyéb bírósági eljárás nincs folyamatban.

7.3. Jelen ügygel összefüggésben lévő alapjogsértések miatt a Római Egyezmény hivatkozott Cikkeinek megsértése miatt a Strasbourg székhelyű EJE előtti eljárás kezdeményezését megfontolja a panaszos a Tisztelt Alkotmánybíróság döntésének függvényében.

Kelt: Budapest, 2021. augusztus 21.

Tisztelettel:

Magyar Munkáspárt

képviseli: dr. Thürmer Gyula elnök önállóan
1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51/A.

képviselőtében:

DR. SMIDELIK Péter Árpád ügyvéd,

Mellékletek:

1. Fővárosi Törvényszék 2019. június 21. napján meghozott 23.P.21.613/2018/90. számú ítélete;
2. Fővárosi Ítéltábla 2020. január 29. napján meghozott 7.Pf.21.078/2019./7. számú ítélete;
3. Kúria 2021. május 26. napján meghozott Pfv.I.20.673/2021.II. számú ítélete;
4. MSZMP 1989. november 8-i nyilvántartásba vételi kérelme;
5. Fővárosi Bíróság 6.Pk.60682/2. számú végzése az MSZMP nyilvántartásba vételéről;
6. Fővárosi Bíróság 6.Pk.60682/4. számú végzése az MSZMP névváltozásáról;
7. Fővárosi Bíróság 13.Pk.60682/1989/II. számú végzése a névváltozásáról;
8. Fővárosi Bíróság 13. Pk.60682/1989/27. számú végzése a névváltozásáról;
9. Magyar Szocialista Párt bejegyző végzése
10. Magyar Szocialista Párt Alapszabályát elfogadó és 1989. november 16-én a Fővárosi Bírósághoz az új párt bejegyzési kérelmében szereplő 28 magyar állampolgár adata a bírósági szervezeti aktából;
11. Budapest IV. és XV. Kerületi Bíróság 2016. június 6. napján meghozott 9.P.IV.21.343/2016. számú jogerős végzése
12. Fővárosi Törvényszék 23.P.21.613/2018/56. számú jegyzőkönyve;
13. Magyar Munkástárt/MSZMP bírósági szervezeti aktájának kivonata;
14. Ügyvédi Meghatalmazás
15. Adatkezelési nyilatkozat